

Sygnatura akt III RC 273/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 05-10-2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska-Gruszczyńska

Protokolant: Katarzyna Sobera

po rozpoznaniu w dniu 05-10-2015 r. w Środzie Śląskiej

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego A. M. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową K. M.

oraz z powództwa K. M.

przeciwko R. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz małoletniego powoda A. M. alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie płatne poczynając od 04 listopada 2014r. do 10-ego dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda K. M. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz powódki K. M. kwotę po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatne poczynając od 04 listopada 2014r. do 10-ego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

III. dalej idące powództwo oddała;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 zł tytułem kosztów procesu od uiszczenia których strona powodowa była zwolniona;

V. wyrokowi w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 273/14

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. M., działając w jego imieniu wniosła do tutejszego Sądu przeciwko pozwanemu R. M. pozew o zasądzenie alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej - matki K. M. z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 sierpnia 2014r. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Wniosła też o zabezpieczenie powództwa na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania kwoty po 800 zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie pozwu wskazała, że strony zawarły związek małżeński w dniu 23.11.2002r. z którego urodził się małoletni syn A. M.. W dniu 13 lipca 2014r. pozwany wyprowadził się z domu, przestał utrzymywać kontakt z rodziną oraz niełożył na jej utrzymanie. Podała, że wraz z synem utrzymuje się z dochodu z pracy w hotelu (...) w Ś., jako pokojówka i osiąga dochód w wysokości miesięcznie 1.242 zł. Podała, że małoletni nie posiada żadnego

majątku, z którego mógłby się utrzymać samodzielnie. Wskazała, że na opłaty związane z utrzymaniem mieszkania przeznacza 250 zł, na ubranie i wyżywienie i inne potrzeby małoletniego około 800 zł. Pozwany natomiast pracuje jako podwykonawca montażu silosów w firmie brata przedstawicielki ustawowej P. W. i zarabia miesięcznie około 2.500 zł. Ponadto podejmuje się wykonywania różnych prac zleconych we własnym zakresie.

Postanowieniem z dnia 07.11.2014r. Sąd udzielił małoletniemu zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania kwoty po 500 zł miesięcznie od dnia 04 listopada 2014r. do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

Na rozprawie w dniu 18.02.2015r. matka małoletniego sprecyzowała żądanie wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego alimentów w kwocie po 500 zł. Rozszerzyła żądanie pozwu wnosząc dodatkowo o zasądzenie alimentów od pozwanego na jej rzecz w wysokości po 300 zł miesięcznie, płatnych od dnia wniesienia niniejszego pozwu. Informacyjnie podała, że koszt miesięcznego utrzymania małoletniego to kwota około 800-900 zł.

Na rozprawie w dniu 30.03.2015r. powódka podtrzymała stanowisko w sprawie. Pozwany oświadczył, że uznaje powództwo do kwoty 400 zł alimentów na rzecz małoletniego, z pozostałym zakresie wnosi o jego oddalenie.

Na rozprawie w dniu 01.06.2015r. powódka zmodyfikowała żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 500 zł alimentów na dziecko i kwoty 300 zł alimentów na siebie.

Na rozprawie w dniu 03.08.2015r. powódka kolejny raz zmodyfikowała żądanie pozwu, wnosząc o podwyższenie alimentów i zasądzenie ich od pozwanego w kwocie 600 zł miesięcznie na dziecko i kwocie 300 zł miesięcznie na powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. i pozwany R. M. pozostają w związku małżeńskim, który został zawarty w dniu 23 listopada 2002r. w Krynicznym. Z ich związku pochodzi małoletnie dziecko – powód A. M., ur. (...)

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa sporządzony w USC w Ś. pod numerem (...) - k. 5,

odpis skrócony aktu urodzenia sporządzony w USC we W. pod (...) - k. 5).

K. M. i pozwany R. M. zamieszkiwali wspólnie w miejscowości K. nr 19 i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. W miesiącu lipcu 2014 roku pozwany wyprowadził się od powódki i małoletniego syna do swojej matki, gdzie jest obecnie zameldowany miejscowości (...)/2. Małżonkowie od czasu opuszczenia rodziny przez pozwanego, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Powódka K. M. wraz z dzieckiem A. M. oraz braćmi i mamą zamieszkuje nadal w miejscowości (...). Pozwany obecnie zamieszkuje poza granicami kraju w Niemczech, gdzie podejmuje prace zarobkowe.

(dowód: informacja PIT-0 o odliczeniach od dochodu i od podatku za 2013 rok. k. 29-31,

informacja PIT-37 zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2013 k. 32-35

zeznania świadka D. J. nagranie audio video 00:06:32-00:15:38,

przesłuchanie powódki i przedstawicielki ustawowej małoletniego K. M. nagranie audio video 00:04:11-00:27:17,

przesłuchanie pozwanego R. M. nagranie audio video 00:27:18-00:36:56).

Pozwany R. M. ma 28 lat. Z zawodu jest ślusarzem-spawaczem. Od maja 2015 roku pracuje w Niemczech, jako kamieniarz z wynagrodzeniem około 1.600 euro miesięcznie. Wcześniej pozwany miał zawartą z bratem powódki P. W. umowę zlecenia, na wykonanie montażu suszarni, i z tego tytułu osiągał wynagrodzenie 1.122,30 zł netto.

Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego składają się: wyżywienie – 600 zł, zakup paliwa – 800 zł, najem mieszkania – 800 zł. Pozwany po wyprowadzeniu się od powódki we wrześniu 2014r. dał dwukrotnie powódce kwotę po 500-700 zł na koszty utrzymania rodziny.

Pozwany utrzymuje kontakt z małoletnim, co najmniej raz w miesiącu stara się widywać z synem. Zabiera syna na weekendy (ostatnio małoletni był u pozwanego w sierpniu 2015r.). Przekazuje synowi na jego potrzeby środki pieniężne - kieszonkowe. W 2014 roku pozwany dał synowi kwotę 350 zł na wyjazd na kolonie, w sierpniu 2015 roku dał synowi 170 euro na wycieczkę do W.. Kupił synowi telefon i co miesiąc doładowuje mu kartę telefoniczną za kwotę 50 zł, reguluje opłaty za Internet dla dziecka w kwocie 54 zł. Kupił mu plecak do szkoły i kurtkę.

(dowód: rachunki za wykonanie zlecenia k. 43-45,

PiT-37 roczny pozwanego za 2014 rok. 127,

przesłuchanie powódki i przedstawicielki ustawowej małoletniego K. M. nagranie audio video 00:04:11-00:27:17,

przesłuchanie pozwanego R. M. nagranie audio video 00:27:18-00:36:56).

Powódka K. M. ma 33 lata. Z zawodu sprzedawca – kasjer. Jest zatrudniona w hotelu (...) s.c. w Ś., jako pokojówka. Uzyskuje wynagrodzenie średnio około 1291 zł netto miesięcznie. Czasem podejmuje się pracy dodatkowej, jako kelnerka i może osiągnąć dodatkowo miesięcznie około 250-300 zł. Nie ma oszczędności, ani majątku. Powódka obecnie uzyskuje alimenty od pozwanego na małoletniego powoda, zasądzone postanowieniem w toku niniejszego postępowania z dnia 07.11.2014r., w którym Sąd udzielił małoletniemu zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania kwoty po 500 zł miesięcznie od dnia 04 listopada 2014r. do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Pozostaje pod opieką poradni ginekologicznej oraz stomatologicznej. Przyjmuje leki. Choruje na chorobę autoimmunologiczną tarczycy. Przyjmuje leki hormonalne tarczycowe (eutyrox).

Na miesięczny koszt utrzymania powódki w kwocie około 1.000 zł składają się: wyżywienie – około 300 zł, odzież – około 100 zł, środki czystości i kosmetyki około 150 zł, partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania – około 70 zł (280 zł co dwa miesiące na dziecko i siebie), opał – około 100 zł (na sezon około 1.000 zł-1.500 zł), dojazdy do pracy – około 300 zł. Nadto powódka spłaca pożyczkę, zaciągniętą od siostry na zakup samochodu (w lipcu 2015r.) w kwocie 3.000 zł.

(dowód: zaświadczenie z dnia 29.10.2014r. k. 11,

oświadczenie do celów zasiłku opiekuńczego k. 28,

faktury Vat, rachunki opłat za media, paragony fiskalne k. 28, 83, 97, 146, 151, 152-154, 37-38,101, 39-41, 102-103, 42, 56, 86-87,

zaświadczenie z dnia 04.02.2015r. k. 36,

faktury na zakup paliwa k. 52, 84-85, 147,

zaświadczenie lekarskie z dnia 18.02.2015r. k. 54, 77,

wyniki badań k. 55, 60, 82, 90,

zawiadomienie Burmistrza Ś. z 06.02.2015r. k. 66,

zaświadczenie lekarskie z dnia 23.02.2015r. k. 67,

informacja dla lekarza kierującego/POZ z 26.02.2015r. k. 68,

skierowanie do poradni specjalistycznej i recepta k. 69, 95,
informacja US i PiT-37 roczny za 2014 rok. 129-130, 136-140,
faktury za opał z dokumentami dostawy k. 141-145,
przesłuchanie powódki i przedstawicielki ustawowej małoletniego K. M. nagranie audio video 00:04:11-00:27:17,
przesłuchanie pozwanego R. M. nagranie audio video 00:27:18-00:36:56).

Małoletni powód A. M. ma 13 lat. Jest uczniem klasy szóstej szkoły podstawowej w R.. Do szkoły dojeżdża autobusem szkolnym. Jest dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo. Ma problemy z koncentracją uwagi. Uczęszcza na zajęcia socjoterapeutyczne. Korzysta z opieki pedagoga i psychologa w szkole. Bierze udział w wycieczkach i imprezach szkolnych, koncertach. Objęty jest leczeniem stomatologicznym i ortodontycznym w ramach NFZ lub prywatnie. Trenuje piłkę nożną. Dziecko obecnie nie choruje.

Na miesięczne koszty utrzymania małoletniego A. M. w wysokości około 1.000-1.100 zł składają się: wyżywienie – około 600 zł, odzież – około 130 zł, przybory szkolne – około 45 zł, środki czystości – około 50 zł, wydatki na basen, kino – około 50 zł, partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania – około 70 zł (280 zł co dwa miesiące na dziecko i siebie), opał – około 100 zł (na sezon około 1.000 zł-1.500 zł).

(dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 03.07.2014r. k. 28,

faktury Vat, rachunki opłat za media, paragony fiskalne k. 28, 83, 100, 135, 148, 149-150,

zaświadczenie lekarskie z dnia 16.02.2015r. k. 53, 77,

skierowanie do poradni dermatologicznej k. 57,

potwierdzenie transakcji bankowej k. 58,

zaświadczenie z dnia 18.02.2015r. k. 59,

wyniki badań laboratoryjnych k. 61, 88-89, 92,

zaświadczenie lekarskie z dnia 23.02.2015r. k. 67,

opinia o uczniu z dnia 2.03.2015r. k. 70,

zeznania świadka D. J. – nagranie audio video 00:06:32-00:15:38,

przesłuchanie powódki i przedstawicielki ustawowej małoletniego K. M. nagranie audio video 00:04:11-00:27:17,

przesłuchanie pozwanego R. M. nagranie audio video 00:27:18-00:36:56).

Powiatowy Urząd Pracy w Ś. w okresie od sierpnia 2014 roku dysponował między innymi ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych w wynagrodzeniu brutto od 1.680 zł, dla kierowcy kat B z wynagrodzeniem od 1.680 zł, dla ślusarza-spawacza z wynagrodzeniem od 1.680 zł do 3.000 zł, dla kasjera – sprzedawcy z wynagrodzeniem brutto od 1.680 zł do 3.062 zł. Urząd pracy nie dysponował ofertami pracy na stanowiskach pokojówka, monter suszarni.

Powiatowy Urząd Pracy we W. w okresie od sierpnia 2014 roku dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych w wynagrodzeniu brutto od 1.750 zł do 1.950 zł, dla kierowcy kat B z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.000 zł, dla ślusarza-spawacza z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 2.500 zł, dla kasjera – sprzedawcy z wynagrodzeniem brutto od 1.850 zł do 2.180 zł, dla pokojówki od 1.800 zł.

(dowód: pismo PUP w Ś. z dnia 24.03.2015r. k. 73,

pismo PUP we W. z dnia 08.04.2015r. i 30.04.2015r. k. 112, 114).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego A. M. zasługiwało na uwzględnienie w całości, zaś powództwo K. M. na uwzględnienie częściowe.

Zgodnie z treścią art. 27 kro oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis ten, co do swej istoty powinien być rozpatrywany w związku z art. 23 zd. 1 k.r.o., w myśl którego małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie. Dokonując bowiem ich łącznego zastosowania dochodzi się do oczekiwanej konkluzji, iż co prawda małżonkowie powinni każdy według swoich możliwości przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny w sposób faktyczny lub ekonomiczny, ale obowiązek ten uzupełniany jest o zasadę równej stopy życiowej. Oznacza to, że każdy ze współmałżonków powinien funkcjonować, nawet w przypadku faktycznego rozstania w oparciu o podobne zasoby. Dodatkowo przedmiotowa zasada rozszerzana jest w doktrynie także na małoletnie dzieci. Wyrazem tego jest choćby uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42), zgodnie z którą: „Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie”. Tak zbudowana rekonstrukcja normy prawnej mającej zastosowanie w niniejszej sprawie winna być nadto uzupełniona o regulację zawartą w art. 133 § 1 k.r.o, który to uszczegóławia względem wcześniej powołanego art. 27 k.r.o. sytuację rodziców względem dzieci. Zgodnie z nim rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Niemniej, przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie należy wziąć pod uwagę art. 135 § 1 i 2 k.r.o., w myśl których do przepisów zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego - w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Powyższe oznacza, że zakres świadczeń alimentacyjnych jest dwustronnie kształtowany. Z jednej strony poprzez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a więc te, którym sam uprawniony nie jest w stanie sprostać i które w rzeczywistości wychodzą poza katalog potrzeb podstawowych (niezbędnych). Z drugiej zaś poprzez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, które stanowią sztywną górną granicę obowiązku alimentacyjnego. Należy bowiem uznać, że to właśnie możliwości zarobkowe zobowiązanego przy ocenie przedmiotowego obowiązku wyprzedzają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1972 r., III CRN 470/71, LEX nr 7052).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego. Ocena jego wartości dowodowej doprowadziła, po dokonaniu subsumcji pod powyżej wskazane normy, do częściowego uwzględnienia wytoczonego powództwa.

Miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda A. M., biorąc pod uwagę zeznania powódki K. M. oraz doświadczenie życiowe, Sąd ocenił na poziomie około 1.000-1.100 zł i składają się na ten koszt: wyżywienie – około 600 zł, odzież – około 130 zł, przybory szkolne – około 45 zł, środki czystości – około 50 zł, wydatki na basen, kino – około 50 zł, partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania – około 70 zł (280 zł co dwa miesiące na dziecko i siebie),

opał – około 100 zł (na sezon około 1.000 zł-1.500 zł). Kwoty te w ocenie Sądu powinny wystarczyć na zaspokojenie potrzeb związanych z zakupem żywności, odzieży oraz potrzeb wynikających z rozwoju małoletniego (w tym edukacji) oraz potrzeb mieszkaniowo-bytowych, przy uwzględnieniu przypadających na niego kosztów mieszkaniowych, tj. po około 70 zł miesięcznie. Sąd nie dał wiary matce małoletniego powoda, że wskazany przez matkę koszt wyżywienia małoletniego kształtuje się na poziomie kwoty 800 zł i uznał, iż jest on zawyżony. Sąd przyjął, że mieści się on w granicach około 600 zł. Zwłaszcza, że matka nie wykazała tego kosztu w pełnym zakresie.

W ocenie Sądu stan majątkowy pozwanego pozwala na pokrycie wynikających z powyższego świadczeń alimentacyjnych na małoletniego powoda w wysokości 600 zł. Pozwany bowiem uzyskuje comiesięcznie dochody na poziomie około 1.600 euro miesięcznie, to jest około 6.700 zł (średni kurs NBP 4,24 zł w dacie orzekania x 1.600 zł), zaś jego miesięczne koszty utrzymania to kwota około 2.200 zł. Sąd ustalając powyższe, i obciążając powódkę pozostałym kosztem utrzymania syna miał również na uwadze, że pozwany dodatkowo dobrowolnie partycypuje w kosztach utrzymania syna, płacąc za Internet, telefon. Nadto daje synowi kieszonkowe, na wyjazdy i wycieczki, które jednakże nie mogą być traktowane równorzędnie z obowiązkiem alimentacji syna, gdyż matka nie ma prawa rozporządzać tymi środkami na potrzeby małoletniego związane z jego utrzymaniem. Niemniej w ocenie Sądu powyższe okoliczności mają jedynie częściowy wpływ na sytuację majątkową pozwanego i to w zakresie, który nie niweczy jego możliwości alimentacyjnych względem własnych małoletniego dziecka.

Sąd miał na uwadze fakt, iż uzyskiwane przez pozwanego wynagrodzenie jest znacznie wyższe i jego możliwości zarobkowe są większe, niż matki powoda, która uzyskuje wynagrodzenie średnio około 1291 zł netto miesięcznie, a czasem dodatkowo miesięcznie około 250-300 zł, zaś miesięczny koszt utrzymania powódki to kwota około 1.000 zł. Tym samym nie jest ona w stanie przejąć większego na siebie obowiązku alimentacji syna, ponad kwotę 400-500 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I. sentencji orzeczenia zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda A. M. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne poczynając od dnia 4 listopada 2014r. (dnia wniesienia pozwu) do 10-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniego K. M. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, oddalając w dalszym zakresie żądanie to jest od dnia 01 sierpnia 2014r. do dnia 3 listopada 2015r., jako nie wykazane zgromadzonym materiałem dowodowym. Matka małoletniego bowiem nie wykazała, iż pozostały niezaspokojone potrzeby małoletniego za powyższy okres

Sąd w części uwzględnił żądanie powódki K. M. odnośnie zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty po 300 zł miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny od dnia wniesienia pozwu, ustalając obowiązek alimentacyjny pozwanego na poziomie kwoty 150 zł miesięcznie. Mimo tego, że potrzeby powódki przedstawiają pewną ekonomiczną wartość, to nie można było uznać, iż winny one być zaspokajane w takiej części w ramach obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego. Obowiązek dostarczania środków utrzymania wyrażony w przepisie art. 27 k.r.i.o., winien jednakże obciążać pozwanego niezależnie od tego, czy żyje w separacji faktycznej z powódką, Powódka nadal pozostaje z dzieckiem w gospodarstwie domowym, zaspakaja potrzeby mieszkaniowe rodziny i przeznaczają w całości własne dochody. Zdaniem Sądu pozwany, zważając na zarobki znacznie wyższe niż uzyskiwane przez powódkę, winien również partycypować w kosztach związanych między innymi z eksploatacją mieszkania, wspomóc powódkę w kosztach jej utrzymania. Zasada jest bowiem, że małżonkowie winni pokrywać, każdy według swoich sił i możliwości finansowych wydatki związane z utrzymaniem rodziny którą utworzyli, i żyć na poziomie równej stopy życiowej. Nie ulega wątpliwości, że obecnie pozwany osiąga znacznie większe zarobki niż powódka, która uzyskiwane dochody w całości przeznaczają na utrzymanie domu i rodziny. Pozwany obecnie nie poczuwa się do obowiązku łożenia na utrzymanie rodziny, w szczególności obowiązku partycypacji w eksploatacji mieszkania, w którym mieszka jego rodzina (żona i syn). Nie może być tak, że cały ciężar utrzymania rodziny pozwanego spoczywa na powódce. Jednocześnie Sąd ustalając kwotę 150 zł miał na uwadze wysokość kosztów utrzymania wskazanych przez powódkę (opłaty za mieszkanie 280 zł na dwa miesiące, opał około 100 zł w skali miesiąca), a także fakt, że uzyskuje ona dochody tytułu umowy o pracę.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt II. sentencji zasądził od pozwanego na rzecz powódki K. M. kwotę po 150 zł płatne poczynając od dnia 4 listopada 2014r. do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, oddalając powództwo w pozostałym zakresie kwoty 150 zł jako zbyt wygórowane i nie pozostające w związku z uzasadnionymi kosztami utrzymania rodziny. Wobec powyższego Sąd uznał, że zasądzenie alimentów na rzecz powódki ponad kwotę 150 zł miesięcznie, byłoby nieuzasadnione, w pkt III. oddalając powództwo w dalszym zakresie. Orzeczenie więc przez Sąd zgodnie z żądaniem powódki prowadziłoby do naruszenia reguły uzasadnionych kosztów utrzymania rodziny. Powódka swoje potrzeby może bowiem zaspokoić z otrzymywanego wynagrodzenia.

W pkt IV. sentencji wyroku opierając się na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., w zw. z art. 83 i w zw. z art. 113.1. i art. 13. 1. ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.), Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 zł tytułem opłaty od pozwu, od obowiązku, której powódka była zwolniona.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie pkt V. sentencji wyroku, Sąd nadał na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

W związku z powyższym, należało orzec jak w sentencji wyroku.